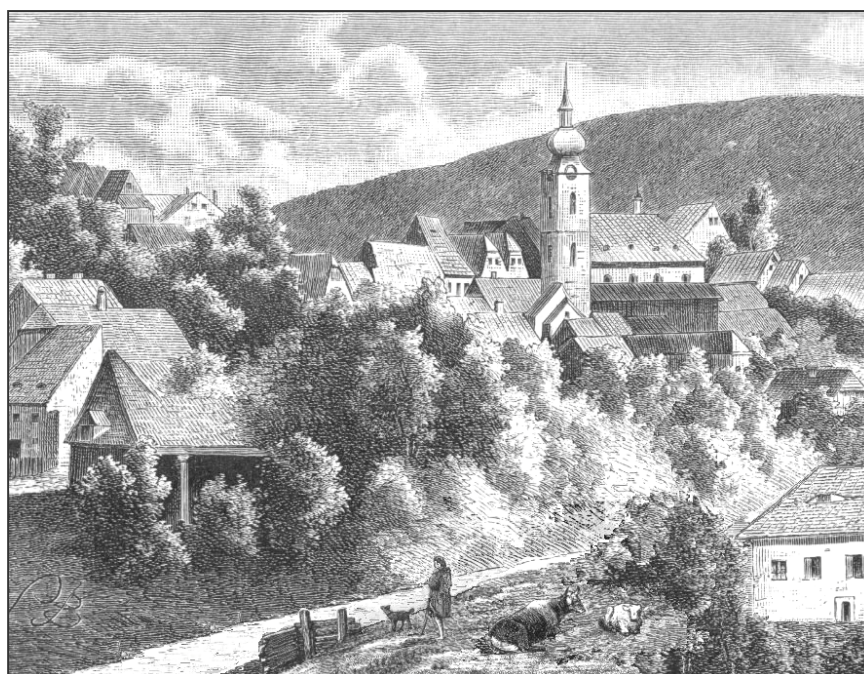

Jan Antonín Mager

**Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků
římsko-katolických farností
Prachaticka XVIII. a XIX. století,
druhá část**

Lažiště, Husinec, Dub, Němčice, Ktiš, Zbytiny, Křišťanov, Pěkná

Edice PRAMÍNEK, sv. 8

2005

O b s a h	stránka
Úvod	1
Mapa farních obvodů Prachaticka	2
Příjmení obyvatel kolatury fary v Lažišti roku 1775	3
Příjmení zapsaná v husineckém farním soupisu osadníků, započatém r. 1850	4
Příjmení v dubské farnosti roku 1865	6
Příjmení obyvatel němčické farnosti roku 1858	7
Příjmení obyvatel ktišského farního obvodu roku 1776	8
Příjmení obyvatel obvodu zbytinské lokálie v roce 1850	9
Příjmení obyvatel křišťanovského kostelního obvodu roku 1840	10
Příjmení osadníků šenavské lokálie (nyní pěkenské farnosti) roku 1855	11

Na obálce: Husinec, Vojtěch Brechler 1883

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Prachaticka XVIII. a XIX. století, druhá část

Lažiště, Husinec, Dub, Němčice, Ktiš, Zbytiny, Křišťanov, Pěkná

Úvod

Tento sešit Pramínku navazuje na 1. číslo téže edice a doplňuje seznamy příjmení z vybraných soupisů zbývajících farností Prachaticka, v jejichž archivech se nějaké soupisy osadníků dochovaly. Nezahrnuje údaje z vimperského spádového území, které přísluší také k okresu Prachatice. Časový rozptyl vzniku materiálů, které jsou všechny uloženy u Státního okresního archivu v Prachaticích, je značný. Údaje jsem čerpal z archiválií, z nichž nejstarší od nejmladší dělí 91 let. Ale zúžit tento časový rozsah by bylo možné pouze o jeden rok výběrem jiného ročníku soupisu z lažištské farnosti.

Z řady farností se totiž dochoval jen jediný exemplář soupisů. A právě ty vymezují časovou hranici. V tomto sešitu, s výjimkou Křišťanova, jsou uvedeny seznamy příjmení zanesených v nejstarších dochovaných soupisech. Předkládané seznamy příjmení z jednotlivých farních obvodů zachycují faktický výskyt jejich nositelů na území příslušné kolatury bez ohledu na jejich četnost.

Mnohdy, a to převážně u čeledě, jde o izolovaný výskyt. Výjimku tvoří husinecký soupis. Někteří nositelé v něm zapsaných příjmení nikdy ve zdejším farním obvodu nežili, ale byli to rodiče zde pobývajících osob. Při rozhodování, zda je zahrnout do výčtu příjmení, jsem upřednostnil tuto variantu, kterou považuji z genealogického hlediska za užitečnější.

Autor

- hranice farních obvodů
- okresní hranice
- státní hranice

Želnavá	farní obvody Prachaticka bez dochovaných soupisů osadníků a farní obvody mimo tuto oblast
Lhenice	farní obvody Prachaticka, z nichž byly soupisy přijmení uvedeny v prvním dílu
Zbytiny	farní obvody Prachaticka, z nichž jsou soupisy přijmení uvedeny v tomto sešitě

Příjmení obyvatel kolatury fary v Lažišti roku 1775

Lažiště je vzdáleno od Prachatic 6 km v severozápadním směru. Tato farní ves byla r. 1360 majetkem Petra z Janovic. Později, jako součást panství hradu Hus, byla připojena k Drslavicím a s těmito k vimperskému panství, v jehož svazku zůstala až do konce patrimoniální správy.

Farní kostel sv. Mikuláše, původně románský a raně gotický, byl v 15. století přestavěn, opravován v 17. a upravován v 19. století. Plebánie je připomínána r. 1360. V průběhu třicetileté války fara zanikla a duchovní správa byla vedena z prachatického děkanství. Roku 1673 byla fara obnovena. Do r. 1745 sem patřil husinecký kostel jako filiální.

Matriky začínají roku 1673. Kolaturu tvořily vsi Lažiště, Drslavice, Dvory s Podedvory, Horouty, Chlístov i s Dobišovým mlýnem, Chválov, Kosmo, Kratušín, Oseky, Pěčnov, Švihov, část Vojslavic, Trpín, Zábrdí a Žárovná. V době josefínské farní regulace byly vsi Kosmo a Vojslavice přiřazeny k Šumavským Hošticím, Horouty k Husinci a Oseky k Prachaticím. Do r. 1864 patřil do farnosti i Dobišův mlýn s papírnou, tehdy přefázen k Záblatí. Všechny vsi byly i před rokem 1945 osídleny českým obyvatelstvem.

Ve Státním okresním archivu v Prachaticích je ve fondu archivu římsko-katolického farního úřadu v Lažišti uloženo celkem 16 soupisů osadníků, a to z let 1775, 1787, 1788, 1791, 1792, 1827, 1831, 1838, 1839, 1844, 1845, 1846, 1849, 1859, 1860 a 1870. Nejstarší soupis, který postihuje všechny vsi tehdy ještě nezmenšeného farního obvodu, je uložen pod inventárním číslem 35. Zaznamenává tato příjmení:

Angel

Bachtfaitl, Balej, Barcaba, Bečvář, Beneš, Běsta, Bílek, Blažin, Böhm, Boška, Brouček, Brůha, Buk

Carda, Cerhan

Čáp, Čermák

Donda, Důra

Fidler, Fleischman, Forst, Frček

Grinigl

Habrda, Hájek, Hansl, Hanzlík, Harvalík, Heineg, Heisl, Hess, Hlava, Hleděnek, Hodina, Holík, Holub, Houska, Hryzbyl, Hubáček, Husek

Chlubna, Chýlek

Ira

Jakubec, Janda, Janoušek, Jedlík, Jehlík, Jílek, Jíra, Jirkal, Jiroušek, Jungwirth

Kabelka, Knízovej, Kolář, Kotanka, Kotlík, Kotrč, Kouba, Kovář, Král, Krejčí, Krejsa, Kubeš, Kříž, Kubašta, Kukačka, Kukla, Kús, Kvítek

Lácha, Lang, Lederer, Linha, Lutka

Machoušek, Machovec, Malina, Marek, Mareš, Markovec, Marovec, Maser, Mastil, Mathe, Maxa, Michálek, Mikš, Mixa, Mráz, Myšák

Nárovec, Novák, Novotný

Paulík, Pavliš, Pecka, Pecl, Pečeně, Pechoč, Pešek, Petr, Petřík, Pícha, Plachta, Podlešák, Podolík, Poisl, Pop, Pospíšil, Předota, Přída, Puš

Roubal, Rozberg, Roztočil, Rubeš

Saubergr, Sitter, Souček, Soumar, Stehlík, Strnad, Suchl, Svatoš, Sýkora

Šána, Šašek, Šebesta, Šendera, Šetka, Šíma, Široký, Švec, Škabout, Špírek, Štěpán, Štrudl

Temal, Tesař, Toušek, Trunda, Turek, Tvrdek

Vacek, Vávra, Vlč, Volánek, Vojta, Vojtěch, Vyskočil

Wagner, Weindl

Zannbauer, Záruba, Zeman, Zimmermann

Příjmení zapsaná v husineckém farním soupisu osadníků, započatém r. 1850

Husinec, rodiště Mistra Jana, se nachází severně od Prachatic ve vzdálenosti pouhých 4,5 km. Byl součástí panství hradu Hus, později panství vimperského, v jehož svazku setrval až do r. 1848. V 16. století byl městysem, status města získal r. 1905.

Kostel Povýšení svatého Kříže se připomíná poprvé r. 1359. Zprvu byl filiální ke kostelu ve Vlachově Březí, později přifařen k Lažišti. V roce 1630 žádali husinečtí o pomoc, aby si mohli stavět chrám Páně. Roku 1654 městečko i s kostelem vyhořelo. Namísto dřevěné kostelní věže, stržené roku 1753, byla vybudována věž zděná a v letech 1802 - 1808 pak kostel přestavěn do dnešní podoby. Církevní správa byla od r. 1624 vykonávána z prachatického děkanství, od r. 1673 ze znovuobnovené fary v Lažišti. Od r. 1715 působil v Husinci sídelní kaplan a roku 1745 zde byla zřízena fara.

Matriky začínají roku 1673, starší zápisy obsahují prachatické matriky. Do farního obvodu zprvu patřil pouze Husinec a Výrov, v roce 1784 do něj přibily Horouty, dříve přifařené k Lažišti. Následně již k žádným změnám kolatury nedošlo. Ve všech lokalitách farnosti se i v minulosti hovořilo česky.

Ve fondu archivu římsko-katolického farního úřadu v Husinci, uloženém ve Státním okresním archivu v Prachaticích, se dochoval jediný soupis osadníků; nese signaturu II-29. Byl založen r. 1850 Jakubem Mráčkem, který spravoval husineckou farnost v letech 1844 - 1866. Tento soupis se ale výrazně liší od stejně nazývaných materiálů jiných farností Prachaticka. Je členěn podle domů, u nichž jsou uváděni pouze příslušníci rodin jejich majitelů. Podruzi se svými rodinami jsou zaznamenáni zvláště pod začátečními literami svých příjmení. Soupis je v rubrikách: v první jsou uvedeni otcové rodin, ve druhé matka, ve třetí děti a následují rubriky pro data narození, sňatků., úmrtí a poznámky ke všem osobám. Ve většině případů jsou u otců a matek uváděni i jejich rodiče s údaji o profesi a původu. Nezřídka se jedná o místa vzdálená. Soupis byl doplňován až do první poloviny 80. let 19. století, tedy v době působení farářů Jana Švédy (1866 - 1871), Františka Žlábků (1871 - 1875), Arnošta Nemastila (1875 - 1877) a Adolfa Rodlera (1877 - 1884). V údobí tří a půl desetiletí mnohdy soupis zaznamenává i posloupnost čtyř generací. Často osvětluje složité genealogické vazby, neboť uvádí i nové životní partnery ovdovělých osob a z těchto nových svazků vzešlé děti. Materiál lze spíše charakterizovat jako rodový katastr.

Do následujícího jmenného rejstříku jsem pojal veškerá příjmení v soupisu zapsaná, tedy i příjmení, která se ve zdejší regionu nikdy nevyskytovala.

Akerman, Aleš, Altera, Anais, Antoň

Babůrek, Baier, Balej, Baliský, Barcaba, Bartoš, Bastl, Bauer, Bečvář, Bělháček, Bém, Benda, Beneš, Beran, Beránek, Bergnina, Bílek, Bílý, Binder, Bísek, Bláhovec, Blaško, Blažek, Bluma, Bok, Borovanský, Boška (Božka), Brabec, Brabenec, Braun, Bredl (Bretl), Breit, Brigultí, Brejcha, Brouček, Brumeisl, Brůha, Bryha, Brych, Brycha, Buch, Buchta, Bursa, Bušek

Carda, Carhan, Celej, Celerin, Cinkl

Čada, Čapek, Časný, Čejka, Čepelka, Čermák, Černý, Červenka, Čížek

Daněk, Denti, Diviš, Dolanský, Doule, Drobný, Drvenice, Dudák, Důle (Dulle)

Eibel, Eiter, Elmer, Erdman, Erhart, Ernst

Fabian, Fackenberg, Faktor, Fiala, Fidler (Fiedler), Filanek, Filip, Fince, Fišer, Fišinger, Fleišmann (Fleischmann), Forster (Forstr), Fouňa, Fousek, Frčka (Frček), Fried, Friedberger, Friedl, Friegel, Fučík, Fuchs (Fux)

Gabriel, Gaisbauer, Geier, Glaser, Goller, Grabmüller, Gutwirth

Haas, Haase, Habeš, Hadraba, Hadrle, Hais, Haizl (Haisl), Haizler, Hájek, Hajný, Hálek, Hankovec, Hanuš, Hanzl, Hartl, Harvalík, Hasenörl, Hašek, Hauser, Häusler, Hazuka, Hedl, Hengr (Henger), Hes, Hilbert, Hlaváček, Hlávka, Hlinka, Hlinomaz, Hnát, Hodina, Hodoušek, Hojdar, Holec, Holeček, Holík, Holiš, Homolka, Hopfinger, Hora, Horaždovský, Horejší, Hoslovský, Hosnedl, Hosták, Hošna, Houška, Hraše, Hrda, Hrdlička, Hroch, Hron, Hrubý, Hubáček, Hůlavec, Huspeka, Hynek

Chalupa, Chalupný, Chalupský, Chán, Charvát, Chlanda, Choděra, Chramosta, Chromý, Churan, Chval, Chvála

Ilg (Ilk) Ira, Iroušek, Ištvanék

Jakeš (Jakš), Jakubec, Janda, Janek, Jankovec, Janoušek, Janovský, Jedlička, Jelínek, Ježek, Jíleček (Jileček), Jílek, Jíra, Jirán, Jiroušek, Jist, Jungbauer, Jungwirth

Kabelík, Kadlec, Kafenda, Kahovec, Kalina, Kališko, Kalous, Kapoun, Kapusta, Karvánek, Kašpar, Kašparovský, Kašpír, Kašpírek, Kavan, Kecht, Kellner, Kerner, Keska, Kiliš, Kindermann (Kindlmann), Kirschbaum, Klamfl, Klein, Klout, Kloužek, Kneplík, Kneprlík, Kniha, Knops, Kocáb, Kocourek, Kögi, Kohlberger, Kohout, Koch, Kochta, Koidl, Kokeš, Kokrhel, Kolář, Koliha, Kolík, Komrska, Königbauer, Koníř, Konzal, Kopecký, Kopenec, Kopřiva, Kordík, Korf, Kosmata, Koška, Kot, Kotál, Kotalík, Koteč, Kotlík, Kotoun, Kotrč, Kotrous, Kouba, Kovář, Koželuh, Kožený, Kraipl, Král, Královský, Krampira, Krampíř, Kraniger, Krátký, Kratochvíl, Kraus, Kravovec, Krejčí, Krejčíček, Krejsa, Kremser, Krinedl, Kropenec, Křeněk, Křišťan, Kříž, Křížek, Kuba, Kubašta, Kubička, Kubíček, Kubík, Kubiš, Kučera, Kühweg, Kukačka, Kukla, Kuneš, Kupeček, Kůrka, Kurz, Kús, Kusík, Kuta, Kvasnička, Kytich

Lád, Laněk, Lang, Lávička, Lazar, Lažický, Lederer (Ledrer), Ledr, Ledvinka, Lehm, Leirich, Leitner, Lenc, Lesný, Lešetický, Lhota, Libertin, Lid, Lichtneker, Linha, Lipovec, Listopad, Liška, Lom, Ludačka, Lukš, Lutz von Stahlenberg

Mahel, Mach, Machač, Macháček, Machart, Machovec, Majer (Mayer), Makas, Makovec, Malec, Malík, Malina, Man, Mandelíček, Marek, Mareš, Marko, Markovec, Maroul, Maroušek, Maršák, Maršík, Martan, Mařík, Masák, Mašek, Matějka, Matulka, Meerwald, Melan, Melichar, Mensator, Meškan, Michálek, Mík, Míka, Mikeš, Milota, Mimra, Mitšan, Mixa, Moravec, Mráz, Mráček, Müller, Musil, Myšák

Nahlinger, Nárovec, Nasauer, Návara, Nebesný, Nečina, Nedbal, Nemastil, Němec, Neužil, Novák, Novotný, Nový

Obermüller, Oktabec, Omcirk, Ort, Ostrý, Osvald

Pabeš, Paneš, Papoušek, Passauer, Pašek, Pátek, Pauer, Pauch, Paukner, Paule, Paulík, Pavelka, Pavlíček, Payer, Pecka, Pečeně, Pehel, Pek, Pelich, Pem, Penc, Pernekr, Pěsta, Pešek, Petráš, Petrášek, Petřík, Píček, Pícha (Pýcha), Pinner, Pintr, Pixa, Plaško, Pláteník, Plechl, Plevka, Podlaha, Podlešák, Pohan, Poisl, Pojar, Pokorný, Polák, Poleška, Pop, Porod, Pořádek, Pranhofer, Prášek, Pravda, Preidl, Preindl, Premek (Prenek), Prenka, Princ, Prokop, Prošek, Předota, Přída, Pudivic, Pumpetr, Puta

Rab, Randák, Rauba, Reif, Reischel, Reitingr, Reitmayer, Renč, Rezek, Riedel, Rohrbacher, Rokůsek, Rosa, Roučka, Rozbil, Rubeš, Rys

Řehoř, Řežábek, Říha, Říman

Sádlo, Sacher, Saik, Saitl, Salzer, Sandr, Sebera, Sedláček, Selner, Severa, Sezima, Schnölzer, Schubert, Schustel, Schütz, Schwarz, Schwarzwald, Siegel, Simota, Sippel, Sirovátka, Skakovec, Skála, Sládek, Slavík, Smíšek, Souček, Soucha, Soukup, Soumar, Spěváček, Springer (Špringr), Stadelbauer, Stadler, Stach, Staněk, Starek, Starovský, Starý, Steckbauer, Stehlík, Stěch, Stifter, Stluka, Straboch, Stroner, Stuchl, Sturzl (Stürzel), Suchl (Suchel), Svatek, Svatoš, Světlík, Svoboda, Sýkora

Šámal, Šána, Šanda, Šandera, Šašek, Šebelík, Šebelle, Šebenda, Šedina, Šedivý, Šefránek, Šejna, Šelingert, Šenauer, Šetka, Šída (Šíd), Šilha, Šíma, Šimák, Šimeček, Šimek, Šípek, Široký, Šistel, Šiška, Škabroud, Školeta, Škopek, Šlegr, Šlemr, Šmalzer, Šmied, Šnaidr, Šnelcer, Šnell, Šobr, Špalek, Špán, Šrámek, Šťastný, Štěpán, Štorbal, Šustr, Švancar, Švarc, Švec, Švéda

Talian, Taubler, Teml, Tesař, Teska, Tilp, Tlapa, Todt, Toman, Tomášek, Tomek, Tomka, Touš, Toušal, Toušek, Tramfač, Tritta, Trnka, Tůma, Turek, Tuší, Tvrdek, Tvrzický

Urban, Urbánek

Vacík, Václ, Vačkář, Vácha, Vachta, Vachtel, Vaixenbauer, Váňa, Vaněk, Varcaba, Vařílek, Vávra, Vavroušek, Vavruška, Velek, Vencl, Veselka, Viktora, Vincík, Vít, Vítek, Vlk, Vojč (Vojtš), Vojta, Vojtěch, Vojtíšek, Volínek, Vondra, Vopálka, Vorel, Vostrý, Votava, Voves, Všetečka, Vurm, Vuško

Wagner, Weissgramer, Weizenbauer (Waizenbauer), Wies, Winter, Winzig, Wolep, Würl

Záhorka, Zahradil, Záruba, Zátka, Zdychinec, Zelenka, Zepnek, Zuna, Zýka (Zíka)

Žahourek, Žípek, Žlábek

Příjmení v dubské farnosti roku 1865

Dub je vzdálen od Prachatic 10,5 km v severním směru. Místo, ležící pod zříceninami hradu Helfenburku, bylo v minulosti sídlem alodiálního statku, v jehož držení se vystřídala řada různých majitelů. K dubskému zboží kromě samotného Dubu patřily i vsi (Dubská) Lhota, Borčice a části vsí Újezdec, Želibořice, Horní a Dolní Nakvasovice. Rozhodnutím císaře Františka Josefa I. byl roku 1869 Dub povýšen na městy.

Církevní správou patřilo po třicetileté válce jádro dubského alodia k bavorovské faře, respektive k její filiálce v Blanici. V Dubu stála mešní kaple Rozeslání svatých apoštolů, v níž jednou do roka byla sloužena mše. Byli v ní pohřbeni někteří rodinní příslušníci majitelů statku. Pohřby ostatního zdejšího obyvatelstva však směřovaly na hřbitov u kostela sv. Jiljí v Blanici. V roce 1785 byla v Dubu zřízena lokalie. Při zachování dosavadního patrocinia vznikla roku 1787 pozdně barokní kostelní stavba, jejíž nynější podoba byla dotvořena r. 1807 přístavěním věže. Prvním lokalistou se v r. 1787 stal řádový kněz z novohradského konventu servitů Dominik Polaczek. Roku 1859 byla dubská lokalie povýšena na faru. Při zřízení lokalie v Dubu byly do její kolatury přiděleny od bavorovské fary vsi Dub, Borčice a (Dubská) Lhota a od fary v Předslavicích vsi Javornice a Újezdec, který však v r. 1858 byl přifařen k Vlachovu Březí. K jiným změnám ve farním obvodu již nedošlo. Dubské matriky začínají r. 1784 a jsou vedeny odděleně pro jednotlivé lokality. Proto mohly být při odfaření Újezdce předány do Vlachova Březí knihy se zápisy z této vsi. Až na nepatrné výjimky bylo i v minulosti obyvatelstvo farního obvodu jen české národnosti. Ve Státním okresním archivu v Prachaticích je ve fondu římsko-katolického farního úřadu v Dubu jen jediný soupis osadníků, sepsaný roku 1865 (sign.: FÚ Dub II-31). Zaznamenává celkem 919 osob se 158 různými příjmeními, která uvádím níže ve sledu české abecedy:

Apolin

Balek, Barcal, Beneš, Beztrejka, Bican, Bísek, Blahovec, Blümel, Bluma, Boška, Brabec, Brož, Bursa, Bušek

Capurka, Celý, Cihlář

Čech, Červenec, Čížek, Čužna

Dejmek, Dirkovec, Dürrhammer

Firbach

Haipetr, Hais, Haisler, Hálek, Hankovec, Hanslovský, Häusler, Havlíček, Hejduk, z Heniksteinu, Hojdar, Holat, Holík, Hradecký

Chum, Chvosta

Jarý, Jedlička, Jehlík, Ježek

Kabrhel, Kahovec, Kaiser, Kalousek, Karvánek, Kepl, Kokrda, Kolesa, Kopenec, Kopet, Kopřiva, Kouba, Koutník, Král, Krejčí, Kroupa, Krysl, Kubíček, Kuman, Kupeček, Kuta, Kvasnička, Květoň

Lád, Lácha, Lauda, Lenc, Linda, Lipovec

Malina, Marčan, Markytán, Mašek, Mášl, Matoušek, Medulka, Mišák

Neužil, Nosek, Nováček, Novák, Nový

Oppitz

Paletář, Páník, Partl, Pátek, Patřil, Pavlík, Pech, Pecháček, Peniš, Petrášek, Pícha, Píkl, Pláteník, Plevka, Pohořálek, Polner, Pop, Posekaný, Pravda, Prokop, Průcha, Předota

Randák, Rob, Rokůsek, Rotta, Roušek, Růžička

Řanda

Seník, Slavík, Smrž, Stach

Šebenda, Šefránek, Šejna, Šikola, Škabroud, Šlem, Štverák, Šváb, Švácha, Švancar, Švec, Švejda

Terinkl, Tesař, Tetour, Tlustý, Toman, Trh, Tůma

Urban

Valhoda, Vaněk, Vavrýn, Vítovec, Vlček, Vondrák, Vondráš, Vrtílek, Vrtiš, Vyšata

Weis, Wiesner

Zdichynec, Zelenka, Ziegler, Zoch

Příjmení obyvatel němčické farnosti roku 1858

Farní ves Němčice leží 19 km východně od Prachatic v těsném sousedství českobudějovického okresu. Připomíná se již r. 1220 jako zboží Svatomíra z Němčic. Před zrušením patrimoniální správy byla součástí netolického panství, 3 domy patřily k hlubockému dominiu. Farní kostel, pocházející z přechodné doby románsko-gotické, byl původně zasvěcen sv. Václavu, později sv. Mikuláši. Byl farním již před rokem 1360. V průběhu třicetileté války fara zanikla a následně se zde v bohoslužbách střídali duchovní správci z Netolic a z Pištína. Fara byla v Němčicích obnovena r. 1723.

Matriky začínají roku 1724. Do farního obvodu kromě Němčic patřily zprvu Malé Chrástany, Sedlec, Tupesy a Vihlavy. Později sem byly od Netolic přefařeny vsi Mahouš, Sedlovice a Zvířetice. Když byla v r. 1785 v Sedlci zřízena lokalie, byl Sedlec odloučen, po jejím zrušení r. 1801 opět do r. 1867 přifařen. Následně byla v Sedlci zřízena samostatná fara. Všechny vsi byly i v minulosti české, německy hovořících obyvatel zde žilo nepatrně.

Z činnosti římsko-katolického farního úřadu v Němčicích se dochovaly dvě knihy soupisů osadníků a jsou uloženy ve Státním okresním archivu v Prachaticích. První soupis obsahuje záznamy z let 1858 a 1867. V minulosti byl veden pod signaturou II-23, nyní v přepracovaném inventáři nese číslo 8. Druhý exemplář pochází z roku 1860. Následující výčet příjmení byl též ze soupisu z r. 1858, kdy součástí němčické kolatury byl i Sedlec. V soupise jsou zachyceny i tamní židovské rodiny.

Ambrušek

Bárta, Bartl, Bauer, Bedlivý, Benda, Beneš, Bezděka, Bezpalec, Bican, Bína, Binder, Blahuš, Blatovský, Blažek, Böhm, Borovka, Bouda, Brabec, Brajer, Brenner, Brom, Brouček, Brouk, Brožka, Bukovský, Busta

Caletka, Cibusar, Ciglbaur, Cikler, Cimrhansl, Cinader, Cirhan, Cvifelhofer

Čaloun, Čermín, Češka

Daněk, Dědič, Dolejší, Douša, Dragoun, Drha, Dvořák

Eibl, Erlich, Ermis

Fajerer, Faktor, Fanta, Fantl, Ficl, Fischer, Forka, Formánek, Fried

Glickssman

Haisl, Hájek, Hanslík, Hanzuka, Hartman, Havel, Havlíček, Hnilička, Hoch, Hojsa, Holát, Holík, Hollak, Holub, Honsa, Hošek, Houška, Hrdlička, Hundl, Hvězda

Chada, Chaloupek, Charvát

Jakeš, Jakubec, Janda, Janeček, Jelínek, Jerhot, Ježek, Jílek, Jirkovský, John, Jung, Jusko

Kácal, Kadlec, Kafka, Kakuška, Kalista, Kalíšek, Kalous, Karpíšek, Kaska, Kauder, Kavka, Kimel, Kindlmann, Klíma, Klusák, Kočí, Kolafa, Konzal, Kořánek, Košina, Kotek, Kotlaba, Kouba, Koukol, Koupal, Kozel, Kraman, Kraninger, Krčmář, Krejčí, Kripl, Kristof, Kroupa, Krumpa, Křenek, Kubašta, Kubíček, Kubík, Kural, Květoň

Lenz, Lhotka, Líbal, Lindauer, Liška, Lojda, Lukášek

Mádl, Mach, Maleček, Marek, Mareš, Matějček, Melmer, Mertlík, Mičan, Miegler, Michal, Michálek, Mikeš, Minařík, Moc, Motheil, Mrázek

Náhrada, Nidl, Nikodým, Novák, Novotný, Nožička

Pánek, Partl, Parýzek, Pátek, Pavel, Pavlíček, Pavlík, Pecka, Pech, Peksa, Pelikán, Penc, Peschel, Pešek, Píbal, Pícha, Pilát, Pinc, Pleschner, Plimel, Ploihar, Podaný, Podlaha, Posekaný, Prášek, Prázdny, Prenner, Procházka, Prokeš, Přecha, Ptáčník

Rab, Randák, Reindl, Rejsik, Roušar, Rudolf, Růžička, Ryneš

Řezanka, Říha

Sakasor, Seník, Shrbený, Schacherl, Schmid, Schneedorfer, Schulz, Schumbauer, Schuser, Schuster, Schwingelbauer, Sládek, Sláma, Slanina, Sluka, Soukup, Staněk, Stefl, Steinocher, Stluka, Stober, Strein, Suchan, Sýkora

Šafář, Šanda, Šandera, Šebesta, Šesták, Šimeček, Šimek, Šindelář, Šipanský, Šiška, Škola, Šlejška, Špán, Švehla, Švestka

Tesař, Tomandl, Toušek, Trčka, Trinkl, Tupý, Turek

Urban

Vacek, Valenta, Vaněček, Vavruška, Vávra, Velek, Velický, Višata, Vojík, Vojtěcha, Vondrášek, Voráček, Votava, Vyžrálek

Wagner, Welfl, Wilimovský, Winzig

Zapíral, Záruba, Zbirovský, Zeman, Zimerhansl

Žbánek, Žemlička

Příjmení obyvatel ktišského farního obvodu roku 1776

Jihovýchodně od Prachatic, ve vzdálenosti 14 km vzdušnou čarou, leží při hranici s českokrumlovským okresem farní obec Ktiš. První zpráva o této vsi je z roku 1310, kdy byl konsekrován kostel, založený zlatokorunským opatem Dětřichem. Když se Rožmberkové zmocnili většiny statků zlatokorunského kláštera, Ktiš i přifařené vsi byly přivtěleny k panství Český Krumlov. V tomto svazku zůstaly až do zrušení patrimoniální správy.

Původně gotický farní chrám, zasvěcený sv. Bartoloměji apoštolu, byl přestavován koncem 15. století a pak znovu v letech 1687-1690. Tehdy byl i rozšířen podle plánů, které zhotovil krumlovský knížecí stavitel Giovanni Canevale. Zdejší farnost byla součástí českokrumlovského vikariátu. Matriky začínají roku 1641 všemi třemi druhy zápisů. Do farního obvodu patřila Ktiš (Tisch) se samotami Tischlermühle, Kogler, Feigl a Zwiefelhof a vsi Březovík (Oxbrunn) se samotami Böhm, Neuwirth, Hänslschuster, Wankomühle, Waschenwirth, Oxbrunnmühle a Dobročkov (Dobrusch) se samotami Mautner a Hammerschmied. Z Křišťanova (Christianberg) domy čp. 52 - 97 a dále vsi Křižovice (Krisowitz), Ktiška (Lichteneck), Mackova Lhota (Mosetstift) se samotami Bauernmühle, Häusl, Siegelsepl, Markov (Markus), Miletinky (Paulus), Ostrá Hora (Scharfberg), Příslop (Prislop), Rovence (Rubenz), Sádlno (Zodl) se samotami Moshäusl, Tousch, Gockenmühle, Breihäusl, Herrnhäuser a Häuslsepl, Smědeč (Gross-Zmietsch) se samotami Jungwirth a Matosch, Smědeček (Klein-Zmietsch) a samota Wallisch, Stará Huť (Althütten) se samotou Jakschimühle, Tisovka (Neuberg), Třebovice (Siebitz) a Záhoří (Sahorsch event. Zaborsch) se samotou Winzighammer. V josefinské době byla v Křišťanově zřízena lokalie a z uvedené ktišské kolatury k ní přifařeny křišťanovské domy čísel 52 až 97 a ves Markov. Záhoří bylo přefařeno k Chrobolům. Až do vysídlení v roce 1946 byly všechny tyto vsi obývány Němci. Po II. světové válce došlo prakticky k úplné výměně zdejšího obyvatelstva a také k jeho podstatné redukci. V důsledku toho některé vsi zdejšího farního obvodu zcela nebo téměř zanikly.

V archivu římsko-katolického farního úřadu v Ktiši se dochoval jediný soupis osadníků a to z roku 1776. Je uložen ve Státním okresním archivu v Prachaticích pod signaturou: FÚ Ktiš II-27. Vznikl v době ještě nezmenšené kolatury a zaznamenává celkem 2486 osob s 226 různými příjmeními. Ta jsou psána foneticky, jak bylo tehdy běžné. Uvádím je v podobě zapsané v soupisu. Badatele jistě nepřekvapí nářeční záměny samohlásek a běžné záměny souhlásek neznělých za znělé. Příjmení jsou řazena podle německé abecedy:

Adler, Albrecht, Anderl, Andraschko, Aumüllner

Bartosch, Baschta, Bauer, Benda, Benesch

Calluper, Casper, Chrobolder, Czaplko, Czapko, Czech

Deml, Diekane, Diewelt, Domascko, Dosch, Dousch, Ducho, Dudeck, Duschko

Epinger, Erhard

Ferhenbauer, Fessl, Feügl, Feyrer, Foschungbauer, Foydl, Füscher, Füschingler, Fux

Gackner, Gaisbauer, Galischko, Gayer, Goltner, Griedl, Grill, Grosser, Grueber, Gubo, Guess

Hable, Handl, Hannes, Hardt, Hauber, Hauser, Häusler, Haydler, Hedl, Herbst, Hiersch, Hofhansel, Hofmann, Hofner, Holetz, Holly, Holter, Höltschel, Holtzer, Hona, Howorka, Hoys, Hüttner

Jacksch, Jacksche, Jackschy, Janda, Jane, Jungbauer, Jungwürth

Kelbl, Kepl, Kern, Kerschlagl, Klein, Kneyfl, Krautsieder, Krump, Krumpholtz, Kurtz, Kurtzweüll, Kützhofer, Kützperger

Lang, Lederhofer, Lehner, Leyrer, Littmann, Löb, Loschko, Lübal

Machart, Madl, Marko, Marschek, Martischin, Mathäus, Mathe, Matsche, Meisinger, Mertl, Meydl, Michalko, Mick, Motschko, Motz, Motzko, Mügl, Mügo, Mügsch, Mühetschlager, Müllner, Mur

Naader, Nachlinger

Palda, Panko, Pauer, Paür, Pehm, Perneker, Pernkopf, Petter, Pfeyfer, Philipp, Pinder, Plaschko, Platzer, Plederbauer, Pollner, Popelitzki, Postl, Poydl, Praydtschopf, Prayer, Promfyssl, Puebl, Puffer, Pumerl, Pürger, Pützperger

Raabhansel, Raschka, Raudinger, Rauscher, Räusinger, Rinbauer, Rosenauer, Rothbauer, Rubentzer, Rubesch

Sarauer, Schacherl, Schenfelner, Scherckl, Schiechl, Schindler, Schinko, Schmidt, Schneider, Schnelzer, Schraml, Schreyner, Schuster, Schwartz, Schwarzpeckh, Schwechl, Seltzer, Siegl, Simon, Spitzenberger, Sporäugl, Steinko, Stieka, Stiepanj, Stieraugl, Stini, Stodlbauer, Stodler, Streintz, Strobl, Stüfter, Stügler

Tantzer, Teutsch, Thon, Tichtl, Traxler, Trutzl, Tucho, Tushetschläger, Tweraser

Vallenta, Vit, Vitj

Wablesch, Waldburger, Waldmann, Wallesch, Wanko, Watko, Watzko, Watzl, Wentzl, Weymüllner, Woldhäuser, Wolep, Wolf, Woitsch, Woll, Wollner, Wüick, Wüntzig, Wüty

Zacharias, Zetl, Zimmermann, Zwiefelbauer, Zwiefelhofer

Příjmení obyvatel obvodu zbytinské lokálie v roce 1850

Farní ves Zbytiny leží jižně od Prachatic ve vzdušné vzdálenosti 8,5 km. Vedle silničního spojení je místo dostupné také po železnici vedoucí z Prachatic do Volar.

Nejstarší písemná zpráva o Zbytinách se zachovala z roku 1588. Tehdy zbytinský farář Ondřej odkázal svou zahradu v Prachaticích pro výživu chudých tohoto města. Záznam svědčí o dřívějším založení vsi. Fundátory byli zlatokorunští cisterciáci. Historie místa je zprvu poznamenána spory s vyšehradskou kapitulou, později je společná s dějinami té části zlatokorunského panství, která přešla do rožmberského majetku. Součástí českokrumlovského panství byly Zbytiny i všechny přifařené vsi, s výjimkou osady Svatá Magdalena, až do konce patrimoniální správy. Svatá Magdalena patřila k panství Prachatice - Volary. Majitelé zdejších dvorců byli volarskými měšťany a domy také nesly volarská popisná čísla.

Zbytinský kostel sv. Víta, mučedníka, byl dříve zasvěcen svaté Kateřině. Gotická jednolodní stavba ze 14. století je v západním průčelí zakončena věží. Chrám byl snad v třicetileté válce zpustošen a farnost byla krátce spravována ze Záblatí, pak ale z Volar. V roce 1702 byl sem dosazen sídelní kaplan, roku 1731 vysvěcen zdejší hřbitov a od následujícího roku tady byly vedeny zvláštní matriky (starší zápisy se nacházejí v matrikách volarských). V roce 1786 byla ve Zbytinách ustavena lokálie, ale fara byla obnovena až roku 1891. Do konce druhé světové války bylo zdejší obyvatelstvo německé národnosti.

Do farnosti, která je v současné době opět spravována z Volar, patří vsi Zbytiny (Oberhaid, nezaměňovat se stejným německým názvem Horního Dvořiště) se samotami Fritzhäuser, Lämmerhof a Sägenmühle, Blažejovice (Plahetschlagl), Dolní Sněžná (Unter Schneedorf), Koryto, dříve Psí Koryto (Hundsnursch), Mošna (Jandles), Skříněřov (Schreinetschlag), Svatá Magdalena (Sct. Magdalena), Spálenec (Brenntenberg) a Sviňovice (Schweinetschlag). Patřil sefíl i Ledrův Mlýn (Lederermühle) z obce Ovesné (Haberles), která byla jinak přifařena k Chrobolům.

Státní okresní archiv Prachatice ve fondu Archivu římsko-katolického farního úřadu Zbytiny uchovává celkem 19 soupisů osadníků zbytinské kolatury. Jsou z let 1850 -1870 a do kompletní řady tohoto údobí scházejí pouze ročníky 1854 a 1869. Nejstarší dochovaný soupis nese signaturu FÚ Zbytiny II-27. Zaznamenává celkem 1836 osob příslušných roku 1850 k tehdejší zbytinské lokálii a uvádí celkem 161 různých příjmení, která v pořádku německé abecedy následně představují:

Albert, Amort, Anderl, Andraschko, Ausberger

Baier, Bär, Bema, Biebl, Binder, Binsker, Blechinger, Blöchl, Böhm, Büchler, Bürger

Dahedl, Dusek

Ecker, Ehwert, Eppinger, Erhart, Esl

Feyrer, Fidler, Franz, Freyschlag, Fuchs, Furschlag

Grabriel, Gackner, Geyer, Gotdhart, Grammetbauer, Graser, Gridl, Grill, Grinner, Grisch, Grosskopf

Hable, Hafner, Heinze, Heinzl, Hanuss, Hartl, Hartmann, Häusler, Henz, Heueck, Herbst, Herz, Höpler, Hudler

Janauschko, Jandl, Janko, Jungbauer, Jungwirth

Kains, Karduns, Kartaus, Kellermann, Kindermann, Klauser, Klein, Kneifl, Kölbl, Koller, König, Königbauer, Konsal, Koukolik, Krammer, Krautsieder, Kurz

Lang, Langbauer, Lepschy, Lösner

Mäkschl, Marko, Markowetz, Mathe, Matosek, Matschl, Mauritz, Melchart, Mickschl, Miesbauer, Müller

Nappert, Neubauer, Neuwirth, Nusko

Oberhansl, Osen

Placj, Plechinger, Prager, Proschek, Pscheidl

Quitischinger

Ratz, Rauscher, Redekinger, Reif, Riedl, Robl, Rothbauer, Rothschild, Rubenwolf, Rubenzer

Sager, Salzer, Saumer, Sechslinger, Schacherl, Schartinger, Schlemmer, Schneider, Schnölzer, Schober, Schönbauer, Schraml, Schreiner, Schrottinger, Schusser, Schuster, Schwarz, Sigl, Sitter, Sixl, Stadler, Steckbauer, Stifter, Stremmer, Stutz, Sygmund

Tanzer, Thomaschko, Thunitgut, Tischler, Traxler, Tuma, Turek

Urban

Wagner, Wanko, Weber, Weiss, Wendl, Widderhart, Wiener, Winzig, Wock, Wuschko

Ziefensak, Ziefreund

Příjmení obyvatel křišťanovského kostelního obvodu roku 1840

Křišťanov, který leží v nadmořské výšce 925 m, je od Prachatic vzdálen 11,5 km v jižním směru. Nachází se při samé hranici okresu v těsném sousedství vojenského výcvikového prostoru Boletice. Ves, ležící na území bývalého českokrumlovského panství, byla založena roku 1694 knížetem Janem Kristiánem z Eggenberku. V důsledku nového farního uspořádání nařízeného Josefem II. byla v roce 1785 zřízena v Křišťanově lokálie, která pak v roce 1888 byla povýšena na faru. Bohoslužby se zprvu konaly v adaptované kapli schwarzenberské myslivny. Pozdě barokní kostel byl vystavěn v letech 1798-1799 a je zasvěcen Nejsvětějšímu Jménu Ježíš. Matriky začínají rokem 1787, kdy sem byl dosazen první duchovní správce, jímž byl klatovský dominikán P. Oswald Otto.

Do farního obvodu patřil Křišťanov (Christianberg) se samotami Chumhäuser, Käferhäuser a Waldmühle, Arnoštov (Ernstbrunn), Markov (Markus), Seníky (Schoberstätten, nezaměnit se stejnojmennou lokalitou ve farnosti Pěkná), Vlčí Jámy (Wolfshäuser případně Wolfsgrub, nezaměnit s identickým toponymem ve farnosti Horní Vltavice) a Vyšný (Miesau). Před rokem 1787 patřilo 22 popisných čísel z Křišťanova a ves Vyšný ke Zbytinám, 27 dalších křišťanovských domů společně se vsí Markovem ke Ktiši a 8 domů patřilo do chrobolské farnosti.

Obyvatelstvo, které bylo vesměs německé národnosti, bylo po II. světové válce až na výjimky vysídleno. V dalších letech došlo k podstatné redukci počtu domů, neboť území se nikdy nepodařilo dostatečně dosídlit. Část kolatury se nachází ve VVP Boletice a tak počet nynějších obyvatel představuje jen drobný zlomek množství zdejšího obyvatelstva prvých desetiletí 20. století. V archivu římsko-katolického farního úřadu Křišťanov, uloženém ve Státním okresním archivu v Prachaticích, se nalézá celkem 27 soupisů osadníků z let 1838 -1872. Tvoří takřka plynulou řadu. Kromě toho ještě farní archiv obsahuje i seznam obyvatelstva z let 1940 -1945. Mé vlastní badatelské důvody zapříčinily, že ke zpracování jmenného seznamu příjmení křišťanovské kolatury jsem zvolil soupis zdejších osadníků z roku 1840 (sign.: FÚ Křišťanov II-22). Následně, jako v ostatních případech mnou zpracovaných seznamů z bývalého německého jazykového území, uvádím příjmení ve sledu německé abecedy.

Albrecht, Andraschko

Banko, Bayer, Beidl, Bieringer, Binder, Blach, Blechinger, Böck, Böhm, Bollech, Bräuer, Breitschopf, Buchinger

Chlanda, Czech

Deutsch, Dimm, Ditrich

Ecker, Eppinger, Erhard

Feurer, Feichtinger, Fisch, Fischer, Fürtsch

Gockner, Goschler, Graser, Grasner, Gridl, Groiss, Grubauer, Gruber, Guss, Gutwirth

Habert, Hable, Hager, Halletz, Hanuss, Hartl, Hehenberger, Heisler, Hofenschütz, Hois, Hollup, Holzer, Hönisch, Höpler, Herminn

Ilk

Jany, Jenne, Jungbauer, Jungwirth

Kalischko, Kasberger, Kern, Kiesenbauer, Kindl, Kitzberger, Klein, Kneifl, Koidl, Kölbl, Koller, Konsal, Kramler, Krautsieder, Kühwick, Kurz, Kuss

Ladenbauer, Lanecker, Lang, Langbauer, Lederhofer, Liebl, Lustig

Machard, Macho, Mareck, Mathä, Mauritz, Mickschl, Miessbauer, Modl, Mugrauer, Müllner

Nahlinger, Niedermayer, Nussko

Osang

Pany, Pechmann, Pernecker, Pfeiffer, Pillmayer, Preckschl

von Quolfinger

Rauscher, Reichard, Reidinger, Riedl, Rodinger, Rosenauer, Rothbauer, Rubenzer

Salzer, Schacherl, Schigl, Schmid, Schmidl, Schneehäusl, Schneider, Schnelzer, Schober, Schraml, Schreiner, Schuster, Schwarz, Seidl, Sexlinger, Siegl, Sikora, Simerl, Sippl, Sitter, Sixl, Slama, Soucha, Spanbauer, Speninger, Spickermann, Spitzenberger, Springer, Stadler, Steininger, Stifter, Streinz, Stutz

Tahedl, Tanzer, Tomaschko, Tosch, Traxinger, Traxler, Tusch, Tushetschläger

Uhrmann

Wagner, Weind, Weiss, Werner, Wickl, Wiener, Wittenzölner

Zappe, Zettl, Ziehnsag, Zimmermann, Zwiefelhofer

Příjmení osadníků šenavské lokálie (nyní pěčenské farnosti) roku 1855

Ves Pěkná, v současnosti místní část obce Želnavá, získala svůj nynější název až po II. světové válce. Do té doby byl její český úřední název Šenava. Vesnice, ležící v malebném údolí Vltavy, která se nedaleko odtud v lipenském přehradním jezere rozlévá do šíře, se nachází ve vzdušné vzdálenosti 18 km jihozápadojižně od Prachatic. Josefskou regulací farního uspořádání byla v tehdejší Šenavě roku 1785 zřízena lokálie a ta byla roku 1857 povýšena na faru. Zdejší obyvatelé nejprve vybudovali dřevěnou kapli, která byla vysvěcena v roce 1787. Z prostředků náboženského fondu byl potom v letech 1788 -1791 postaven kostel zasvěcený svatě Anně. Prvním lokalistou se stal bývalý kapucínský mnich P. Ananias Parenský, který roku 1787 založil zdejší matriky.

Ke kolatuře patří (resp. patřily) lokality: Pěkná, dříve Šenava (Schönau) se samotami Bendelberg, Brod (Grasfurth) a myslivnou Černý les (Jägerhaus Schwarzwald), Chlum (Humwald) se samotami Jodlovy Chalupy (Jodlhäuser) a Smolná Pec (Pechofen), Nové Chalupy (Neuhäuser) se samotou Pupeter a Altrichterwald, který byl místní částí křišťanovskou. Před zřízením lokálie byly Pěkná a Chlum součástí želnavské farnosti. Nové Chalupy a Altrichterwald patřily až do roku 1853 k faře ve Volarech. Všechna místa byla před r. 1848 součástí panství Český Krumlov.

Archiv římsko-katolického farního úřadu v Pěkné, deponovaný ve Státním okresním archivu v Prachaticích, obsahuje jediný soupis osadníků, a to z roku 1855 (sign. FÚ Pěkná II –18). Tehdy žilo v obvodu 825 německy hovořících obyvatel, nesoucích 77 různých příjmení:

Amort, Artinger

Bayer, Berger, Blosl

Dahedl, Danzer, Deml

Eppinger, Essl

Famula, Faschingbauer, Fleischmann, Friedl, Fuchs

Gabauer, Gabriel

Hagelmüller, Haidlinger, Hanuss, Herbst, Hetzendörfer, Homolka

Jani, Jungbauer, Jungwirth

Kardaus, Keiner, Kindermann, Kloiber, Kneifl, Koller, Kramer, Kreysa, Krum, Kübelbeck, Kurz

Lang, Liebreich, Lustig

Mathe, Matschi, Mauritz, Meidl, Meindl, Miessbauer, Müller

Newin (Nebin)

Oberhansel

Panni, Pechmann, Perneker, Philip, Pineskern, Pinter, Pupeter

Ragusch, Reichart, Reischl, Riedl

Sager, Salzer, Scheiber, Schilda, Schima, Schlosser, Schmidt, Schuber, Spanbauer, Stiglbauer, Strnadt, Stutz

Tomaschko, Tulzer

Wiendl

Zaběhlitzky, Zach

Edice Pramínek 2003 – 2005

V redakci čtvrtletníku Rodopisná revue vychází v malotirážní edici Pramínek původní autorská dílka, vydávaná nízkým nákladem jen pro specifický okruh zájemců o genealogii a heraldiku. Každý titul - 3 sešity ročně ve formátu A 4 - je úzce zaměřen na jediné téma.

1.

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků ř. - k. farností Prachaticka XIX. století

Prachatice, Vlachovo Březí, Lhenice, Vitějovice, Chroboly, Frantoly. *Jan Antonín Mager*

Pramínek sv. 1, 1. vydání, Praha 2003, 14 s. formátu A 4, brož., cena 28 Kč. ISBN 80-239-1485-5

2.

Genealogií a heraldikou 1929 - 1968

Úplný přehled článků publikovaných v Časopisu Rodopisné společnosti československé v Praze, Sborníku Jednoty starých českých rodů v Praze, Rodokmenu a Erbovních sešitech. Celkem 1876 záznamů o člancích, řazených v rejstříku podle příjmení autorů.

Pramínek sv. 2, 1. vydání, Praha 2003, 38 s. formátu A 4, brož., cena 88 Kč. ISBN 80-239-1486-3

3.

Genealogií a heraldikou 1969 - 2002

Úplný přehled článků publikovaných v časopisech České genealogické a heraldické společnosti v Praze a jejich soupis, sestavený v rejstříku podle příjmení autorů. Celkem 1125 záznamů o člancích, obsahy jednotlivých čísel, složení redakčních rad v návaznosti na změny názvu společnosti i názvu spolkového časopisu.

Pramínek sv. 3, 2. vydání, Praha 2003, 38 s. formátu A 4, brož., cena 58 Kč. ISBN 80-239-1487-1.

4.

Znamení a znaky nešlechticů Antonín Markus - Josef Pilnáček

Dvaadvaceti kresbami znaků a pečeti vyzdobili J. Pilnáček a českokrumlovský archivář PhDr. František Navrátil. Zvláštní otisk z Časopisu Rodopisné společnosti čl., ročník V., Praha 1933.

Pramínek sv. 4, Praha 2004, 14 s. formátu A 4, brož., cena 28 Kč. ISBN 80-239-2817-1.

5.

Jména, příjmení, povolání a živnosti na Českobudějovicku v letech 1910 - 1915

Soubor reprintů z Úplného Chytilova adresáře království Českého - 215 jihočeských obcí v oblasti bývalých soudních okresů České Budějovice, Hluboká nad Vltavou, Lišov a Trhové Sviny.

Pramínek sv. 5, 1. vydání, Praha 2004, 40 s. formátu A 4, brož., cena 78 Kč. ISBN 80-239-3270-5

6.

Historický spolek Schwarzenberg a jeho časopis Obnovená Tradice 1990 - 2004

Kompletní přehled 552 článků, anotací, referátů, recenzí a zpráv publikovaných v dosud vydaných ročnících Obnovené Tradice, obsahy jednotlivých čísel, složení redakčních rad a rejstřík všech prací, řazený podle příjmení autorů. Pramínek sv. 6, 1. vydání, Praha 2004, 24 s. formátu A 4, brož., cena 48 Kč. ISBN 80-239-3271-3

7.

Šest let časopisu Rodopisná revue 1999 – 2004

Klíč k obsahu 24 čísel šesti ročníků RR má podobu rejstříku všech prací (768 položek), seřazených podle příjmení autorů. Nechybí soupis publikovaných genealogických tabulek, setříděný podle rodových příjmení.

Pramínek sv. 7, 1. vydání, Praha 2005, 16 s. formátu A4, brož., cena 28 Kč. ISBN 80-239-4384-7

8.

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků ř. - k. farností Prachaticka XVIII. a XIX. století 2. část

Lažiště, Husinec, Dub, Němčice, Ktiš, Zbytiny, Křišťanov, Pěkná. *Jan Antonín Mager*

Osm rejstříků obsahuje celkem 1884 příjmení zaznamenaných v soupisech duší na Prachaticku. Každému rejstříku předchází autorův stručný úvod do správních dějin farnosti a přesný popis excerpovaných pramenů, uchovávaných v bezpečí prachatického archivu. Pro mnohé badatele může případný nález hledaného příjmení v tomto sešitku znamenat nový směr v dalším pátrání.

Pramínek sv. 8, 1. vydání, Praha 2005, 12 s. formátu A4, brož., cena 28 Kč. ISBN 80-239-5106-8

9.

Heraldické ročenky 1974 – 2004. Obsahy, soupis článků, studií a zpráv

Klíč k 28 svazkům ročenek Heraldické společnosti v Praze, 538 bibliografických záznamů, rejstřík autorů

Pramínek sv. 9, 1. vydání, Praha 2005, 22 s. formátu A4, brož., cena 48 Kč. ISBN 80-239-5107-6

Objednávky sešitů edice Pramínek a časopisu Rodopisná revue: trnkas@volny.cz, tel. 251 623 667, nebo běžnou poštou na adrese Miloslav Trnka, Suchý Vršek 2099, 158 00 Praha 58

Jan Antonín Mager

Rejstříky ke jmennému fondu v soupisech osadníků římsko-katolických farností Prachaticka XVIII. a XIX. století, druhá část. Lažiště, Husinec, Dub, Němčice, Ktiš, Zbytiny, Křišťanov, Pěkná

V redakci časopisu Rodopisná revue vydal Historicko - vlastivědný spolek v Českých Budějovicích, Jindřicha Plachty 3, 370 04 České Budějovice - Pražské předměstí.

Edice Pramínek, sv. 8, 1. vydání, Praha 2005

ISBN 80-239-5106-8